

Avsnitt 77 FoU-Podden, Unga vuxna, Transkribering

Intro: *Så att man såg att det fanns ingenstans för dom här att vända sig, eller i alla fall att de inte visste var de skulle vända sig.*

Poddmusik

Lena Stenbrink

Hej och välkommen till FoU-podden. Det här avsnittet ska handla om det nya projektet Tillsammans för unga vuxna. Jag, som jag gör den här podden heter Lena Stenbrink och är kommunikatör på FoU i Sörmland. Med i det här avsnittet är Maria Ulvenhag och Andreas Dahlström. Varmt välkomna!

Andreas och Maria

Tack så jättemycket!

Lena Stenbrink

Vi börjar med att ni får presentera i lite noggrannare.

Maria Ulvenhag

Ja, jag heter då Maria Ulvenhag och jag är processledare för tillsammans för unga vuxna och jag har jobbat sedan i augusti och vi ska, jag och Andreas, ska hålla på och jobba i ungefär 1,5 år med det här.

Andreas Dahlström

Ja, och jag heter Andreas Dahlström, kollega med Maja då också processledare. Bor i Katrineholm och ja, ser fram emot att göra det här jobbet.

Lena Stenbrink

Då börjar vi med det tycker jag. Vad är det här jobbet *Tillsammans för unga vuxna*?

Andreas

Vi vill kalla det för ett utvecklingsarbete där vi ska titta lite på hur man jobbar med målgruppen unga vuxna, det vill säga unga mellan 18 och 29. Hur det ser ut, framför allt med deras psykiska hälsa och sysselsättning kan vi säga. Projektet eller idén, ska jag säga, började i psykiatrin där man såg att det var väldigt många som sökte hjälp akut på akutpsykiatrin som egentligen inte då skulle ha ... Ja, det var inte akutpsykiatri dom behövde och det fanns en psykisk ohälsa, men inte riktigt på den nivån så att man såg att det fanns ingenstans riktigt för de här att vända sig, eller alla fall att de inte visste var de skulle vända sig.

Maria

Det som är lite speciellt i det här arbetet, det är ju att vi ska ha ett brukarperspektiv i arbetet och det innebär att vi faktiska frågar dem som är mellan 18 och 29 och som kanske har mått dåligt eller mår dåligt eller har upplevt att man har dålig psykisk hälsa hur de vill ha hjälp och var de vill ha hjälp och hur. Hur vi tillsammans, alltså socialtjänsterna i Sörmlands kommuner och regionen ska kunna hjälpa dem på bästa sätt. Så att vi ska innan vi berättar vad vi kommer att komma fram till så måste vi ju fråga dom vad dom som är i den här situationen behöver.

Så att det är lite annat perspektiv. Vad man, när man pratar om barn så pratar man om barnrättsperspektiv. Men här blir det liksom att vi ska prata ut ur ett brukarperspektiv för är man 18 så har man ju en man i vuxen i lagens mening så att.

Lena Stenbrink

18 till 29sa ni, men alltså det är dom som inte mår helt bra.

Maria

Ja, det kan ju vara av olika anledningar man inte mår bra. Man kanske har upplevt svårigheter när man har ... Man kanske inte född i Sverige, man kanske har utrikesfödda föräldrar eller så kanske man har en neuropsykiatrisk diagnos, eller så har man inte fått en diagnos, man kanske haft svårigheter i skolan. Kanske har haft ångestproblematik eller depression det kan ju vara vad som helst och ibland är det ju svårt att veta har jag ångest för att det är tufft i skolan eller är det tufft i skolan och det har gett mig ångest så att det är lite svårt att veta vad vilket kom först var det där klassiska som man brukar säga kan vara hönan eller ägget för vilket han först.

Andreas

Vi använder ju begreppet psykosocial problematik någonstans för att ringa in det här. Att det kan ha flera dimensioner så att säga och att de samverkar det psykiska måendet och olika sociala faktorer.

Maria

Vi har ju förstått att den gruppen är väldigt heterogen och spretig, så det finns väldigt mycket aspekter att ta hänsyn till för att hjälpa dom på bästa sätt.

Lena Stenbrink

Men ni två är ju då en del, eller den viktigaste delen kanske, i en arbetsgrupp som ska jobba med det här. Vilka är dom andra?

Maria

I vår arbetsgrupp så finns Martin Geisler som är forskningsledare och sen har vi Mårten Jansson som är från NSPH, som är från Nationell psykisk hälsa som jobbar på riksorganisationen som samlar alla brukare och organisationer.

Lena

Och vad är deras roll i arbetet?

Maria

Dom är ett enormt stöd. Dels är ju Martin utifrån hans forskningsperspektiv som kan leda och guida oss så att vi tänker åt det liksom det här psykiska hälsan som vi ska jobba med för ja, han har ju den proffskunskapen, för den kunskapen eller den kompetensen har inte jag och Andreas, vi har mer praktisk erfarenhet av det. Och Mårten Jansson han har ju enormt stort kontaktnät och kunskap kring just brukarorganisationer och hur man ska jobba med brukarmedverkan så att utan dom så skulle vi nog ha famlat lite i blindo skulle jag vilja säga så här, *hur ska man göra?* För det är ju jätteviktigt om man ska göra en omställning och faktiskt jobba mer strukturerat med det är jätteviktigt om man ska lyckas så når dom grupper som man faktiskt vill hjälpa att man hjälper på det sättet som dom faktiskt vill bli hjälpta på, att vi inte hittar på en ny organisation eller hitta på nya sätt att arbeta utan att vi faktiskt går ut och frågar vad behövs? Hur ska vi jobba för att vi ska jobba på bästa sätt? Och hur ska kommunen och regionen samverka i de här frågorna? För att det behövs samverkan mycket, mycket mer än vad vi gör idag och det behövs strukturell samverkan så att vi tidigt kan veta liksom att ja, men den här personen behöver komma till den här platsen, så att den får bästa möjliga vård så att inte. Vi har ju fått berättat för oss att unga vuxna hamnar i remisskaruseller så att de blir remitterade till den ena efter den andra och får inte riktigt den hjälpen som dom behöver från vården. Och man kanske har inte kommer in och får ge rätt hjälp hos socialtjänsten, eller så är man hos socialtjänsten men kommer inte till vården. Så att det här behöver vi hjälpa individer mycket, mycket tidigare så att det inte går så långt då.

Andreas

Jätteviktigt det här som du säger också, hur vi tänker i lösningar väldigt lätt och väldigt fort, så för det står och det landade ju vi också i början av vårt arbete. Att ja, men hur ska vi lösa det här alltså? Och i stället för att backa lite och så vänta nu, men hur de som det handlar – hur vill dom bli hjälpta? Hur vill dom att vi ska arbeta med den här frågan? Ja, annars är det väldigt lätt att man kastar sig över olika verksamheter och försöker påverka hur dom jobbar och så vidare utan att ställa frågan först. Alltså hur vill du bli hjälpt eller vad tror du skulle hjälpa dig på bästa sätt?

Marina

Hur ska vi lyckas göra vård och omsorg med tillgängligt och på ett bättre sätt, så att vi det är väl det som är nyckeln och då måste vi ju fråga brukarna, dom som ska använda vården och omsorgen eller få hjälp av vården och omsorgen så att dom hamnar rätt.

Vi tänker ju också att personalen, att många upplever ju en frustration kring att man inte är tillräcklig, att det inte blir riktigt bra det man gör. Att man har en liten oro i magen över att jag inte gör på rätt sätt om man känner att det borde finnas möjligheter att hjälpa. Och det är det vi tror att vi genom det här sättet att angripa den här problematiken också kan.

Andreas

Alltså brukarinflytande tror jag kan göra glädjen på arbetsplatsen för de som jobbar också betydligt större. Att man känner att det jag gör mottas på ett bra sätt och dom jag hjälper får hjälp på ett sätt som de uppskattar.

Maria

Det är klart att det är precis så att det blir som medarbetare känner meningsfullhet i det arbete man utför att det blir på ett bra sätt att man faktiskt gör skillnad för människor, för det är ju jätteviktigt för oss när vi jobbar att det är meningsfullt det vi gör. Det är oerhört viktigt. Ja, det gör ju att man orkar jobba, även om det kanske ibland är tufft och att man känner att man gör skillnad för medmänniskor.

Lena Stenbrink

När projektet börjar närma sig sitt slut sen var ju tanken att ni ska ha uppnått?

Andreas

Ja, det är svår att svara på eftersom vi pratar rätt mycket om det här brukarinflytandet och brukarmedskapandet, vilket det ju faktiskt är för oss. Så kan ju inte vi idag egentligen definiera vad vi ska ha uppnått för att vi har inte kommit så långt att vi har hunnit träffa brukarna, då är det här fallet. Men det är klart att det finns idéer och att vi så framför allt så finns det ju uttalat att vi ska se över den en samverkansmodell så att säga det ska finnas en länsövergripande modell för hur man ska samverka runt målgruppen. Sen är det ju hur den ska se ut som vi behöver arbeta med tillsammans med brukarna.

Maria

Vi ska ju fråga brukarna hur dom var dom behöver för någonting. Och det har det arbetet håller vi ju på att böja med just nu i dagarna. Idag ska vi träffa en organisation som har unga vuxna hos sig i sommar mellan 18 och 29. Då ska vi börja med att prata med organisationen och så hur skulle vi kunna gå till väga för att träffa era medlemmar eller era brukare som finns hos er och då får vi ju se vad de berättar för oss. Vad dom tänker att vi behöver i framtiden för att den psykiska ohälsan ska minska, så att vi kan ju inte säga riktigt vad vi vad, vad är slutresultatet? Vi har väl mål på att färre personer ska behöva söka akut psykiatri, psykisk hjälp liksom. Det är väl ett mål, men det säger ju inte så mycket. Då behöver vi ju fundera på. Hur gör vi det då?

Andreas

Precis, den här bilden av hur modellen ska se ut, den ska ju vi liksom måla tillsammans med brukarna eller medlemmarna eller så, så att ja det får vi se vad det blir. Sen ska ju det naturligtvis också synkas med verksamheter och så att ja, det blir ett pussel.

Maria

En cliffhanger ...

Lena Stenbrink

Ja, men jag tänker, ni pratar ändå om en samverkansmodell. Vilka är det som ska samverka i så fall? Har ni någon aning redan nu eller är det också något som kommer sen?

Maria

Nej, men vi alltså vilka ju se alltså att socialtjänsten är ju en jätteviktig part. Vi har psykiatrin, vi har primärvården, vi har ju naturligtvis olika skolor alltså tänker på folkhögskola. Jag tänker på kommunala aktivitetsansvaret som finns i alla kommuner, det är en viktig aktör. S kola, alltså gymnasieskolan. Sen har vi ju statliga myndigheter som Försäkringskassan och Arbetsförmedlingen som också säger som vi ser som aktörer som idag jobbar med gruppen, men som vi behöver tillsammans titta på hur vi ska synka oss så att vi jobbar på bästa sätt för målgruppen.

Andreas

Det blir ju för oss lite märkligt eftersom vi har tittat på målgruppen hur den ser ut och prata om brukare för att en del av problemet är ju att dom faktiskt kanske inte ens blir brukare, utan man bollar mellan verksamheter traditionellt när man pratar och brukare så är det ju att använda en tjänst som samhället erbjuder på något sätt. I det här fallet så är det ju så att dom kanske inte ens har fått tillgång till den tjänsten som behövs.

Man kanske inte har ens kommit till vården för att man inte riktigt vet var i vården man ska söka sig till. Man kanske inte vet vad socialtjänsten kan hjälpa till med eller ... V i har lite moraliska diskussioner ibland om det här med att ... är dom brukare ens? Så att vi är ju så nya på det här nu, så att vi ibland så säger vi medskapare för att det är så vi ser de unga vuxna att de ska få vara med och skapa det här nya som vi ska försöka hitta.

Lena

Man kanske kan kalla dom *De unga vuxna*.

Maria

Ja, men vi far är lite olika begrepp, men det är nog för att vi inte har riktigt ... Det har inte landat i oss riktigt, men så småningom tänker jag att de kanske, när vi har träffat grupperna så kanske vi kan sätta en titel.

Andreas

Vi kanske får fråga dem i demokratisk anda.

Lena Stenbrink

Men nu har ni ju inte hållit på i så jättelänge. Ni började i augusti. Så vad har ni hunnit med hittills?

Maria

Vi har börjat med att läsa oerhört mycket rapporter och skrifter och Tidskrifter och ja, vad har vi läst? SOU-rapporter och vi har läst in oss väldigt mycket på att förstå, liksom. Varför har vi så många unga vuxna idag som inte arbetar eller studerar och se, hur kan vi i Sörmland jobba med den här gruppen?

Och sen så har vi ju insett också att många har ju väldigt dåligt psykiskt mående och det är liksom det har vi ju försökt sätta sig in i. Vad är det för mående och liksom så där? Hur ska vi komma fram till vad vi ska jobba med? Och utifrån det så har vi ju konstaterat att vi ska fokusera på det här med psykosociala problematik, för det är det som är....

Andras

Det är ju också för att det görs ju väldigt mycket bra insatser, bland annat i samordningsförbundets RAR runt just sysselsättningsbiten. Sen finns också kommunala aktivitetsansvaret som du pratade om tidigare i olika kommuner där man jobbar, men mer utifrån det här sysselsättningsperspektivet och där har vi sett eller upplever att det fattas ett perspektiv där man främst fokuserar på de här psykosociala faktorerna.

Vi tänker oss kanske mer ett mer grundläggande eller förebyggande modell där man kan jobba lite tidigare innan det krävs sådana här insatser som RAR, eller som samordningsförbundet har eller kommunala aktivitetsansvaret och så vidare.

Maria

Man kan beskriva det som görs i liksom en pyramid och vi har försökt se som att en insats som man kanske får från socialtjänsten eller man kanske kommer till Arbetsförmedlingen så kanske man får ett aktivitetsstöd för att göra någon praktik. Det är ju en insats, men vi tänker att vi ska jobba mycket tidigare i den här pyramiden och jobba med på bottenivån lösa liksom strukturella hinder som finns mellan våra organisationer och det är det som vi, när vi tänker pratar samverkansmodell så är det där vi pratar om att vi måste lösa strukturproblemen för gruppen unga vuxna genom samverkans.

Andreas

Ja och där har vi blivit väldigt inspirerade av en av alla de här sakerna vi läste innan en avhandling av Katrin Häggström Westberg från Högskolan i Halmstad som handlar just om ungas hjälpsökarbeteende eller hur svårt det kan vara att komma rätt och hitta rätt. Och det är liksom där vi har upptäckt eller funderat runt att vi behöver hitta en modell där det blir lättare att komma till hjälpen snabbare så att säga.

Maria

Ja för den modellen som Katrin Häggström Westberg har tagit fram den är väldigt tydlig och lätt att förstå liksom och vad är det man är i för något, både identitetssökande beteende, liksom när man kanske upplever sömnsvårigheter eller man har svårt och komma i gång med saker och ting. Hur man liksom försöker lösa sin problematik som individ ung individ och sen så kanske man hamnar i ett väldigt dåligt mående och sen så är det kanske någon utifrån och lärare eller en förälder eller kompis eller kollega som liksom försöker säga att man nu måste du söka hjälp. Det här är inte okej. Man ska inte må så dåligt och hur man ser försöker hitta det där. Vart ska jag vända mig för att få hjälp med och börja må att bättre?

Ja, det är väl där som problemen blir så stora sen då att man inte får den, eller man hittar inte den hjälpen, eller man söker hjälpen väldigt sent och kanske har fått väldigt svåra problem med sitt mående och så där. Så att vi hoppas ju att genom den här strukturella samverkan som vi hoppas vi ska kunna uppnå, att det ska leda till att fler personer hittar någonstans att få hjälp i ett tidigt skede. Så att man inte ska bli jättesjuk, få mycket svårare, allvarligare problem.

Lite enkelt kan man säga att vi tänker att det här måste gå förebygga, genom samverkan och så att man inte ens får så här stora insatser från Arbetsförmedlingen eller Försäkringskassan så småningom.

Lena Stenbrink

Ett problem verkar vara alltså att man inte vet var eller till vem man ska vända sig, så det är någonting som också behöver lösas på annat sätt.

Andreas

Jo, men absolut. Ja, det kan man säga att det relaterar till det här i större omställningen till god och nära vård som man håller på med i alla regioner egentligen i Sverige. Just det här med tillgängligheten att det måste bli tydligt och tillgängligt och i ett tidigt skede.

Sen är ju det en fråga om information och så vidare. Sådana saker också för att det är klart att det finns ställen att vända sig till. Men hur gör vi dom mer tillgängliga och mer effektiva? Och hur kan man bättre hjälpa varandra i olika verksamheter att hjälpa. Hur vi enklare kan informera varandra om att den här personen tror vi behöver hjälp att se er för vi kan inte göra det här och så vidare, och satt inte blir den här remisskarusellen där man går ifrån en verksamhet med en remiss till en annan, men du får liksom aldrig en stöttning hela vägen, utan då är det upp till dig att gå dit och det vet vi ju att det är många som inte gör jag, utan då går man därifrån och känner att *jag trodde jag skulle få hjälp, men det fick jag inte.*

Maria

Och det är ju också svårt när man som hjälpsökande kanske kommer och så har man tagit mod till sig och så sätter man sig ner och berättar hur man mår och hur situationen är och man söker sig någonstans i förhoppning om att man ska få hjälp och så har man kommit fel. Den kraftansträngningen man har gjort när man väl vågar eller orkar berätta kanske man inte orkar göra fler gånger och då är det ju jätteviktigt att individer hamnar rätt från början. Så att man ska inte behöva fara runt och fundera på om man kanske söker dit eller jag åker dit eller ... Så att det är ett jätteviktigt uppdrag vi har att försöka hjälpa så att man hamnar rätt i systemen för att när man mår man dåligt då har man ju rätt till att få hjälp och då ska man inte behöva fundera på var vad ska jag gå för att få hjälp?

0:21:31.326 --> 0:21:48.536

Lena Stenbrink

Nej, jag såg ett inslag i Nyhetsmorgon. Jag tror det var den här veckan faktiskt om en kille som hade hamnat emellan, dom tyckte att han hade för lite problem på ett ställe och för mycket på det andra så att han hamnade någonstans emellan.

Maria

Och det har vi ju fått beskrivet för oss många gånger.

Andreas

Jo men precis, där psykiatrin kanske inte upplever att det är tillräckliga problem och primärvården kan inte hjälpa till, tycker dom och så kanske man vänder sig till habiliteringen och så tycker de inte att det är habilitering, alltså ... och alla vill ju hjälpa egentligen. Det är bara att vi har byggt stuprör och där kan man fastna mellan stuprören och det är ju inte bra.

Maria

Och det du säger, Lena, det är verkligen huvudet på spiken, det är ju det som vi har i uppdrag att försöka lösa så att inte individer ska hamna mellan verksamheter, för det är ju inte rätt.

Lena Stenbrink

Men vad är ert nästa steg nu? Vad ska ni fortsätta med?

Maria

Jo, men vi är mitt uppe i det här nu. Att hitta individer som vill delta i fokusgrupper som vill berätta för oss vad dom har för upplevelser och framför allt så vill vi ju att dom ska berätta hur dom skulle önska att det var så att det är det som vi är i full gång och jobbar för att vi ska få träffa fokusgrupper och eller få göra fokusgrupper där vi ska få prata om de här sakerna.

Så hoppas vi att vi genom det arbetet ska få personer som är extra intresserade av att fortsätta jobba med den här frågan och att vi ska få bilda såna referensgrupper där vi kan få träffa dom lite mer och fråga mer så att dom kan få bli experterna på hur vi ska jobba. Det är vi igång mig just nu så att det är lite letande skulle man kunna säga, lite efterforskande och lite ... och vi har blivit så fint mottagna av alla verksamheter som vi hör av oss till. Det är ingen som har sagt tvärnej, så nej, vi vill inte utan snarare tvärtom bara oj, vad viktigt det är. Klart att vi ska hjälpa er så att det har varit jätteroligt att se och det får ju oss också att förstå att dom verksamheter som jobbar med unga vuxna 18 till 29 tycker ju att det här är en viktig fråga så att det är jätteroligt att få möta engagerade människor ute i olika verksamheter.

Andreas

Ja men precis, så det är det jobbet. Och samtidigt så har man ju andra saker i gång. Alltså vi ska skriva klart vara en projektplan med om och så vidare och sen ... Ja, vad gör vi mer?

Nej men, vi måste ju som vi sa tidigare, vi ska ju också liksom fläta ihop dom här berättelserna och tankarna från de unga vuxna med verksamheterna så det har ju fortfarande ett jättejobb att göra med att vara ute i olika verksamheter och prata om det och vi gör och det har vi ju också börjat med, men kommer fortsätta med och det kommer ju fortgå hela projekttiden så att säga. Vi får ju vara liksom kittet mellan de unga vuxna och verksamheterna på något sätt så där vi försöker vi knyta ihop vad de unga vuxna vill och tänker med vad verksamheten vill och tänker och vad de tycker är möjligt.

Maria

Och det är ju ett jättejobb, för vi har ju 9 kommuner och oj, jag vet inte hur många vårdcentraler vi har i Sörmland och alla dom som jobbar på en vårdcentral dom vet ju att dom här individerna kommer till om dom möter ju dom i vardagen liksom så att det är ett jättejobb och komma i kontakt med alla verksamheter som jobbar och möter unga vuxna så att det är liksom någonting som vi håller på med vid sidan om. Just nu har vi lite extra fokus på träffa unga vuxna så att vi kan få börja komma igång med och säger man, men vad, hur ska vi göra då? Vad är det som behövs?

Andreas

Ja, men det är ju en del i att skapa målbilden egentligen som ju är viktig för att vi ska veta hur vi ska gå framåt, så att innan vi har samlat in kunskapen från de unga vuxna så vet vi ju inte vad målet är heller riktigt. Alltså du och jag Maja kan ju ha egna mål eller i det, men de får ju inte styra utan jag tycker att det är jätteviktigt att det är de unga vuxnas upplevelser och kunskap som styr åt vilket håll vi ska gå, så att säga.

Lena Stenbrink

Och det där, det är ju väldigt mycket tjänstedesigntänk och jag vet att Nära vård arrangerade en utbildning i tjänstedesign med då sina samverkanspartner. Så är det någonting ni funderar på?

Andreas

Ja, jag har funderat på det men, som vi sa precis i början, vi har 1,5 år, bara. Och då har vi inte riktigt tid och sätta oss in i tjänstedesignprocessen. Däremot så har vi ju jättemycket stöd av Mårten i arbetsgruppen som ju är expert på att jobba med brukarinflytande och sådär.

Maria

Vi har ju en väldigt nära liksom handledning med honom så att vi har. Jag tror att det är just när vi möter brukarna varje fall. Sen har ju alla verksamhets divisionschefer och verksamhetsledare dom har ju också träffat Mårten så vi har ju pratat med dom om det här med att låta brukarna styra verksamheten så att det är liksom på gång.

Lena Stenbrink

Ja, ni verkar ju redan har det tänket så att det kanske inte behövs.

0:27:25.406 --> 0:27:31.496

Maria

Men det är verkligen det här med ett nytt tänk liksom och det är ganska spännande. Jag tror att det ute i verksamheten finns väldigt många problemlösare och det är vi tjänstepersoner som jobbade i verksamheten. Ganska duktiga på att konstatera man skulle göra så här istället och lösa problem, men vi är ju inte alltid är lika duktiga på fråga den som vi möter, hur skulle du vilja ha det? Vad behöver du faktiskt? Hur ska vi prioritera hjälpen till dig? Vad är viktigast för dig? Och det är väl det som det här tankesättet att man väntar och frågar först och sen funderar på hur du ska lösa problemet. Så att, och det är det vi håller på med lite enkelt förklarat.

Andreas

Men det blir ju alltid lite komiskt. Folk ställer frågan, vad är det tänkt att det ska bli och visa? Ja, det vet vi inte. Vi måstefråga de unga vuxna först.

Lena

Ja, fast ni har ju ändå ett mål?

Maria

Absolut, ja, det har vi verkligen.

Lena Stenbrink

Ja om man nu vill ha mer information om man kanske rentav är en ung vuxen och vill vara med i en fokusgrupp eller om man arbetar någonstans och vill veta mer, var hittar man mer information?

Maria

Då finns ju på FoU:S hemsida. www.fou.sormland.se. och där kan man klicka sig vidare till oss, söka på läns gemensamt regionalt stöd där finns vi under en flik som heter tillsammans för unga vuxna.

Andreas och Maria

Och där finns det ju kontaktuppgifter till oss och det vore ju jättekul om någon som var intresserad hörde av sig kanske på både unga vuxna eller medarbetare i olika verksamheter som vill veta mer, kanske någon som har en väldigt god liksom upplevelser kring att ha försökt hjälpa sitt barn eller sitt numera vuxna barn då som kanske vill berätta hur det går till och så där vi har öppna öron och vill verkligen lyssna på att höra vad som finns erfarenheter och kunskaper ute i samhället.

Lena Stenbrink

Men då sa då lägger vi länkar i pod-texten och så hoppas vi att ni får in massor med unga vuxna som vill berätta hur dom vill ha det nu då.

Maria och Andreas

Det hoppas vi med. Det är jättevälkomna.

Lena Stenbrink

Tack så jättemycket för att ni var med i podden.

Och till dig som lyssnar vill jag säga tack för att du har lyssnat på det här avsnittet av FoU-podden och hoppas du får en fortsatt fin dag. Hej då!